

Floden gör de vildaste krökar. Vårt mål ligger i öster, men ibland driva vi åt väster och ha aftonsolens glitter framför oss. Under nio timmars drift tillryggalägga vi 31,6 kilometer. Strömhastigheten är blott 0,449 m. i sekunden, men rodden ger 0,652 m. Vi göra alltså i medeltal något mer än 1 m. i sekunden. Maximaldjupet uppgick åter till 5,6 m. Kring lägret vid foten av en sanddyn med riklig tillgång av torrved, funno vi skärvor av svarta lerkärl eller fat.

På morgonen låg floden spegelblank då vi lade ut. Under ett par timmar strömmar den åt ONO mellan skarpt avskurna strandterrasser och rätt ymnig död skog, dels stående, dels kullfallna stammar. Kum-daria ter sig ofta mäktig och imposant. Jag landar en stund på en kon vid vänstra stranden. De övriga fyra farkosterna äro mittpå floden, en festlig och rolig tavla, vars stämning förhöjes genom roddarnas sång.

En sväng mot norr. Floden är här 70 m. bred, strandterrasserna 3 till 4 m. höga. Över mitt skrivbord är ett fyra kvadratmeters soltak spänt mellan fyra stänger. Nu kommer en häftig vindstöt från SV och sliter det loss och farkosten driver mot vänstra stranden.

I norr utbreder sig den gula öknen med dödens prägel. Där resa sig långa vågiga kullåsar och ett landskap av "jardangs", dessa av vinden egendomligt utmodellerade lerklotsar med djupa korridorer emellan, som jag mindes så väl från tidigare resor. De nå fram till stranden och likna långa rader av väldiga sarkofager och katafalker, ett bårhus efter en förgången